

РЕШЕНИЕ

№ 1858

гр. София, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 31.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **10032** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК, вр. с чл. 107, ал.4 от ДОПК, вр. с чл.4 от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на „БЛУ ХИЛС РЕЗИДЪНС 4“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано от „Н.“ Г. – чуждестранно юридическо лице с представляващ Д. И., действащ чрез адв. К. М., срещу Акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД) № 800422-1/31.03.2022г., издаден от главен инспектор в отдел „Общински приходи – В. и О. купел“ на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община (СО), потвърден с Решение № СФД22-РД28-217/16.06.2022г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

В жалбата се твърди, че АУЗД е незаконосъобразен, тъй като е издаден при съществено нарушение на процесуалните правила, в отклонение от материалния закон и в несъответствие с целта на закона. Поддържа се и са изложени доводи, че некоректно са начислени данък и такса битови отпадъци поради неправилно установяване характера на имота. Посочва, че имота е предназначен за жилищно строителство, върху него не е реализиран строеж и е свободен от застрояване, като имотът е извън границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване за 2019г., 2020г. и 2021г. Навежда доводи за съобразяване с методологични оказания на НАП по прилагане на ЗМДТ и ДОПК, издадени с цел унифициране на практиката на общинските органи по прилагане на определени разпоредби, пораждащи неясноти при тяхното тълкуване и/или прилагане. Оспорва изводите на актосъставителя досежно твърдението, че деклараторът сам изрично е определил имота като нежилищен и е

посочил, че същият ще се ползва със стопанска цел, с отчетна стойност, т.е. такова било волеизявлението на декларатора. Твърди се, че значението на декларацията е на информационен източник на фактите и обстоятелствата от значение за определяне на данъчното задължение, но това не ограничава възможността на служителя от общинската администрация да събира и други доказателства, за което цитира съдебна практика. Наред с това, органите на СО следвало да преценят предназначението на имота не според декларираното, а според действителното му отреждане по подробния устройствен план, макар и да става въпрос за определяне на задължение по декларация. Твърди се, че изводите на органа по приходите са в противоречие с нормативната уредба, тълкуването при прилагането ѝ, както и събраните писмени доказателства. Счита, че законът изрично задължава декларатора на посочи отчетната стойност на имота в декларацията, но сред задълженията на административния орган е да установи действителното предназначение на имотите. Според жалбоподателя, от предназначението на имота, от волята на дружеството, изразена в липсата в декларацията на отметка „стопанска цел“, от предвижданията на подробния устройствен план и всички действия на дружеството е видно, че то не е ползвало, не е желало и не е третирано имота като „нежилищен“, а точно обратното – дружеството извършвало всички действия относно имотите последователно и с ясна цел – застрояването му с жилищна сграда. Изложени са доводи за допуснати от административния орган съществени нарушения на административнопроизводствените правила – нарушение на служебното начало, във връзка със събирането на доказателствата и тяхната оценка. Искане се оспореният АУЗД № 800422-1/31.03.2022г. да бъде отменен изцяло, както и да се присъдят на дружеството сторените по делото разноски.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена в цялост, съобразно изложените в нея аргументи и приложените доказателства, Претендира присъждане на разноски, за което представя списък.

Отвeтникът – директорът на дирекция „Общински приходи“ при Столичната община, чрез процесуален представител юрк. С., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

„БЛУ ХИЛС РЕЗИДЪНС 2“ ЕАД е собственик на недвижим имот – земя с площ от 1415 кв.м., с идентификатор № 68134.1935.2132, с адрес : [населено място], район В., местност „Г. глава“, УПИ IX – 510, кв.19. Същият е придобит чрез апортна вноска в капитала на „БЛУ ХИЛС РЕЗИДЪНС 2“ ЕАД, вписана в Търговския регистър на 28.06.2018г.

За имота е подадена декларация с вх. № [ЕГН]/20.08.2018г., въз основа на която е открита партида № 7202F142336.

Според техническите характеристики, отразени в декларацията, имотът е определен като такъв в строителни граници, строителна зона – 2-ра, вид земя – УПИ в строителни граници, устройствена зона – жилищна. Относно предназначението на имота дружеството е декларирано „стопанска цел“, както и е посочена отчетна стойност в размер на 642700лв.

Дружеството е подало искане с вх. № ДВР21-РД26-118/14.05.2021г. да бъде издаден акт за установяване на задължението въз основа на подаваните декларации по ЗМДТ

за 2018г., 2019г., 2020г. и 2021г.

Във връзка с него е издаден АУЗД № 716125-1/19.05.2021г. , с който са установени задължения за данък върху недвижимите имоти /ДНИ/ и такса битови отпадъци /ТБО/ общо в размер на 13323.13 лв.

С Решение № СФД22-РД28-58/23.02.2022г. директорът на дирекция „Общински приходи“ /ОП/ е отменил оспорения пред АУЗД № 716125-1/19.05.2021г. поради несъответствието му с изискванията за форма и съдържание /липса на мотиви/ и е върнал преписката на началника на отдел „ОП – В. – О. купел“, дирекция „ОП“, за определяне на друг административен орган, който да образува и проведе ново административно производство.

Преписката е възложена на Д. Т. М., на длъжност главен инспектор в отдел „ОП – В. и О. купел“, която издала Наредване от 02.03.2022г. (л.114) за образуване на административно производство за установяване на публичните общински вземания на „БЛУ ХИЛС РЕЗИДЪНС 2“ ЕАД за процесния имот за периода от 01.01.2019г. до 31.12.2021г.

С писмо рег. № СФД22-РД-28-58/2/ от 01.03.2022г. (л.131) дружеството е уведомено за образуването на административното производство, както и че ще бъде издаден АУЗД на 31.03.2022г.

На посочената дата Д. Т. М., на длъжност главен инспектор в отдел „ОП – В. и О. купел“, издала процесния АУЗД № 800422-1/31.03.2022г., с който са установени, както следва: ДНИ за 2019г. в размер на 0 лв. , ДНИ за 2020г. – 0 лв. и за 2021г. – 0 лв. ; ТБО за 2019г. 4113.28 лв., за 2020г. – 4370,36 лв. и за 2021г. – 4306.09 лв., или общо 12789,73 лв. , както и лихви за просрочие в размер на 2407,25лв. (л.395 и сл.)

Актът е обжалван по административен ред пред директора на дирекция „Общински приходи“ при СО, който с Решение изх. № СФД22-РД-28-217/16.06.2022г. е възприел изводите, направени в АУЗД, поради което го е потвърдил. Решаващия орган е приел, че атакуваният акт е издаден от оправомощени органи по приходите по смисъла на чл.4, ал.1-5 от ЗМДТ в рамките на техните законови правомощия, при спазване на предписаната от закона писмена форма. Приел е, че ревизиращите органи са изяснили фактичката обстановка и са изложили мотивирани изводи. В хода на производството не били допуснати съществени процесуални нарушения на правилата на ДОПК, които да са нарушили правото на защита на засегнатото лице. В тази връзка е посочил, че за целите на облагането се касае за нежилищен имот, предвид волеизявлението в декларацията, където е посочено, че имота се ползва със стопанска цел и е с отчетна стойност 642700лв. Предвид това, правилно било прието, че дружеството само е декларирало с гореописаната декларация по чл.14 от ЗМДТ предназначението на имота и това е довело и до съответното облагане в акта. По тези мотиви АУЗД е потвърден като законосъобразен

По делото е приета без оспорване административната преписка по издаването на АУЗД, както и представените от жалбоподателя писмени доказателства. Представени са преписи - извлечения от решение на СОС за процесните периоди, с които са одобрени план - сметки за дейността по събиране, извозване, обезвреждане в депа и други съоръжения за битови отпадъци и поддържане на чистотата на територии за обществено ползване за 2019г.-2021г., както и заповеди по чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ на кмета на СО относими към процесните периоди. Към административната преписка е представено Искане изх.№ СФД22-РД28-58 от 14.03..2022г. /л.137/ до кмета на район В. с искане за извършване на проверка и становище във връзка с образувано

адм.производство по чл.107, ал.3 от ДОПК с данъчно задължено лице „Б. хил Р.“. С писмо изх.№ РВТ22-ВК08-428 /л.138/ зам.кмет на район „В.“ посочва, че имот с идентификатор 68134.1935.2132, УПИ I -2130, 2131, 2132, 2133, пл.№510, кв.19, м. Г. глава, к.л. 565, по плана на [населено място] е извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци в район „В.“, предназначен е за жилищно строителство, не е реализиран строеж и е свободен от застрояване. Приложени са съответни заповеди на кмета на Столична община - л.139 и сл., с които определени границите на територията на район „В.“, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване, както и имоти, попадащи извън границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване.

При така установеното от фактическа страна, съдът формира следните изводи:

Жалбата е допустима - подадена от лице с правен интерес - адресат на акта. Решение № СФД22-РД28-217/16.06.2022г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община е връчено лично на пълномощник на жалбоподателя на 26.09.2022г. /л.415 от делото/. Жалбата, инициирала настоящото съдебно производство, е подадена чрез решаващия орган на 10.10.2022г. /л.31/, поради което съдът приема, че жалбата е подадена в срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 96 от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните такси се извършва по реда на чл. 4, ал. 1 - 5 от ЗМДТ от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Нормата на чл. 4, ал. 3 от ЗМДТ, сочи че в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители, а съгласно, ал. 4 служителите по, ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината.

Процесният АУЗД е издаден от компетентен административен орган по местни приходи по смисъла на чл.4, ал.1-5 от ЗМДТ - служител в общинската администрация, заемащ длъжността „главен инспектор“, който по силата на Заповед рег. № СОА17-РД15-12856/15.11.2017г. на кмета на Столична община /л.119 и сл./, е изрично оправомощен с властнически правомощия по установяване на местни данъци и такси. По делото от страна на ответника е представен трудов договор рег. № Р15-12283/24.10.2014г. /л.124/ и длъжностна характеристика към него /л.126/, от които е видно, че издателят на АУЗД Д. Т. М. заема длъжността „главен инспектор“ в отдел „Общински приходи-В. и О. купел“ .

Решение № СФД 22-РД28-217/16.06.2022г. е постановено от директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община, който по арг. от чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ изпълнява функциите на териториален директор на Националната агенция за приходите. Видно от заповед № СОА20-РД15-16/03.01.2020 г., издадена от кмета на СО, М. Г. М. е преназначен на длъжност директор на дирекция „Общински приходи“ /л.12/.

По тези съображения съдът намира, че оспореният АУЗД и потвърждаващото го решение са издадени от компетентни органи.

Съдът намира, че оспореният АУЗД е издаден при съществено нарушение на

административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Чл.107, ал.3 от ДОПК предвижда издаването на АУЗД по искане на задълженото лице или служебно в три хипотези - при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103; когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия; въз основа на собствени данни, данни, получени от трети лица и организации, когато по закон не е предвидено подаване на декларация и задължението не е платено и не е извършена ревизия. В случая издаването на АУЗД е иницирано от задълженото лице с подаденото от него искане с вх. № ДВР21-РД26-118/14.05.2021г., а конкретното производство, приключило с издаването на оспорения акт, е образувано след отмяната на АУЗД № 716123-1/19.05.2021г. и връщането на преписката за провеждане на ново административно производство.

Съдът констатира, че при новото административно производство общинският орган по приходите е изпълнил само частично указанията, дадени в отменителното решение на директора на дирекция „Общински приходи“, като е изложил мотиви – фактически и правни основания за издаване на акта, посочил е как и на каква база са изчислени сумите за ДНИ и ТБО, събрани са доказателства за предоставянето на услугите по чл.62 от ЗМДТ. Останало е неизпълнено указанието да се изясни статута на имота към спорните периоди.

Действително, в частта относно приетата за установена фактическа обстановка, административният орган е посочил, че според писмо № РВТ22-ВК08-425/1/30.03.2022г. на зам. - кмета на район „В.“, имот с идентификатор № 68134.1935.2130 е предназначен за жилищно строителство, но при това съдържание на писмото не е ясно, а и в АУЗД не е посочено, дали това обстоятелство се отнася за процесните данъчни периоди. Този въпрос не е обсъждан от административния орган и е останал неизяснен, а същият е релевантен за данъчното облагане и за определяне на ТБО.

Съгласно чл.10, ал.1 ЗМДТ / в относимата към разглежданите периоди редакция/, с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

Видно от чл. 19, ал.1 от ЗМДТ, ДНИ се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти към 1 януари на годината, за която се дължи. Как се определя данъчната оценка е регламентирано в чл.21, ал.1 ДОПК - данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2.

По делото няма спор, че жалбоподателят е предприятие, което се явява задължено лице за плащането на данък върху притежавания от него имот с идентификатор № 68134.1935.2132. Спорно е дали данъчната оценка за този имот следва да бъде определена като такава за нежилищен имот, т.е. измежду по-високата от отчетната стойност на имота или върху данъчната оценка по Приложение №2, или като такава за жилищен имот – по Приложение №2.

Трайно установено в практиката е, че понятието „жилищни имоти“ включва не само жилищните сгради, но и поземлените имоти, застроени с жилищни сгради, а така също и незастроените поземлени имоти, чието предназначение по ПУП е за жилищно строителство.

В конкретния случай, в декларацията по чл.14 от ЗМДТ имотът е деклариран като такъв със стопанска цел. Посочена е и отчетната стойност на имота. Същевременно, в частта от декларацията, предвидена за служебно попълване /л.40 гръб и л.41/, е отразено, че имотът попада в централна жилищна зона, но не е отбелязано предназначението на поземления имот според ПУП, така както е предвидено и се изисква в тази част на декларацията.

Съгласно чл.3, ал.2 ДОПК административните актове по този кодекс се основават на действителните факти от значение за случая. Съгласно чл.5 от ДОПК органите по приходите са длъжни служебно да изясняват фактите и обстоятелствата от значение за установяване и събиране на публичните вземания, включително за прилагането на определените в закона облекчения.

В случая са основателни възраженията в жалбата, че липсва цялостно и обективно изследване на фактите и обстоятелствата от значение за данъчното облагане, респективно за определянето на ТБО. Общинският орган по приходите повърхностно и едностранчиво е изградил изводите си относно предназначението на имота единствено върху декларираните от лицето данни, без да обсъжда факта, че в декларацията липсва служебно дължимата информация относно предназначението на имота според ПУП и без да изследва действителното положение и релевантните факти. Необосновано административният орган е игнорирал и изрично поисканите и получени от зам. - кмета на район „В.“ данни относно предназначението на имота, които сочат, че същият е с различно от декларираното предназначение, а това е определящо за преценката дали се касае за жилищен имот. Действително, от писмото не става ясно дали такова е било предназначението на имота според действащия ПУП и през процесните периоди, но това обстоятелство е следвало да бъде изяснено по силата на служебното начало, още повече, че за него липсва отбелязване от длъжностното лице в декларацията по чл.14 от ЗМДТ. Вярно е, че по реда на чл.107 от ДОПК органът по приходите извършва установяването на задължения въз основа на данните по подадена от задълженото лице декларация, но това включва и данните в декларацията, които се попълват служебно от органа по приходите, съгласно чл.18 от ДОПК и утвърдения образец. След като при приемане на декларацията общинските органи не са посочили какво е предназначението на имота, а в същото време издателят на АУЗД е разполагал с данни, че имота е с различно от декларираното предназначение, той е следвало да изясни този въпрос по категоричен начин, с оглед принципите по чл.2, чл.3 и чл.5 от ДОПК. В този смисъл е и практиката на ВАС / така Решение №

3906 от 12.06.2014г. по адм.д. № 1605/2013г.; Решение № 13036 от 21.10.2020г. по адм.д. № 6799/2020г./. Тъй като това не е сторено, АУЗД се явява издаден при неизяснена фактическа обстановка, а това го прави изцяло незаконосъобразен. Същият следва да бъде отменен, а преписката да се изпрати на компетентния орган за издаване на друг акт, при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Предвид изхода на делото следва да бъде уважено искането на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски в претендиращия размер, за които е представен списък и доказателства за реално плащане, в общ размер на 1350 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 66 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на „БЛУ ХИЛС РЕЗИДЪНС 2“ ЕАД Акт за установяване на задължение по декларация № 800422-1/31.03.2022г., издаден от главен инспектор в отдел „Общински приходи – В. и О. купел“ на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община, потвърден с Решение № СФД22-РД28-217/16.06.2022г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столичната община.

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА на компетентния орган при Столичната община за издаване на нов акт, при спазване на дадените указания в мотивната част на решението.

ОСЪЖДА Столичната община да заплати на „БЛУ ХИЛС РЕЗИДЪНС 2“ ЕАД 1350 лв. (хиляда триста и петдесет лева) разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: